

М.О. Янчева, д-р техн. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

Н.В. Камсуліна, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ПАРТНЕРСТВО ОСВІТИ І БІЗНЕСУ: НЕОБХІДНІСТЬ ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО

На сучасному етапі розвитку освіти в його нерозривному органічному зв'язку з наукою і промисловістю стає все більш потужною рушійною силою економічного зростання, підвищення ефективності та конкурентоспроможності народного господарства. Процеси розвитку економіки і промисловості вимагають отримання відповідного рівня освіти для забезпечення їх мобільності при достатньому рівні компетентності. Проблема якості підготовки здобувачів вищої освіти особливо важлива для інженерних професій, враховуючи їх вплив на темпи розвитку економіки і високу соціальну відповідальність.

Точкою перетину інтересів ЗВО, які готують професійні кадри, і потенційних роботодавців – основних споживачів цих кадрів – є кваліфікація випускників, їх готовність до інноваційної професійної діяльності в обраній галузі, кар'єрного росту, успішного вирішення сьогоденних і завтрашніх практичних завдань. Студент зацікавлений в отриманні освіти, яка робить його конкурентоспроможним на ринку праці, дозволяє реалізовувати себе як особистість і член суспільства.

Сучасна економіка створює залежність суспільства, бізнесу і промисловості від результатів наукових досліджень і розробок, інновацій та підприємницької діяльності. Будь-якій компанії, що діє на ринку товарів і послуг, щоб мати конкурентну перевагу, необхідно постійно дбати про використання інноваційних технологій.

На жаль, сьогодні підприємці не зовсім розуміють важливість необхідності партнерства з освітою. На сучасному етапі необхідна активна участь роботодавців в цільовій підготовці фахівців для своїх підприємств, необхідним є відпрацювання механізмів взаємодії між бізнесом і освітніми закладами для врахування побажання роботодавця щодо рівня кваліфікації молодого фахівця.

Перехід від індустріальних до науково-інформаційних технологій вимагає формування висококваліфікованих фахівців з інноваційним типом мислення, яким притаманні якості інноваторів та підприємців. Тому необхідно, щоб знання та вміння, які отримують випускники університету, були достатні не тільки для виконання ними

професійних функцій, але і забезпечували можливість професійного зростання фахівця, зміни профілю виробництва, освоєння нової техніки і технологій, результативної творчої діяльності і самостійного прийняття рішень у виробничих умовах. Саме такі фахівці, які становлять науково-інженерну еліту держави, будуть найбільш затребувані на ринку праці. Сильною стороною вищої освіти завжди була орієнтація на фундаментальні знання, а сьогодні необхідним є розвиток навичок прикладного, практичного та комерційного використання таких знань.

Нові вимоги до наукоємних виробництв привели до нового визначення кваліфікації фахівця. Якщо до недавнього часу стандарти вищої освіти передбачали тільки перелік знань та вмій, то зараз на сучасному етапі мова йде про його компетенції (інтегральні, загальні, фахові). Сьогодні вища освіта зорієнтована на формування особистості, що затребувана даним видом професійної діяльності, вміє працювати в команді, бути лідером. Саме це найчастіше є пріоритетним для роботодавця.

Концепція підготовки кадрів для м'ясопереробної галузі у Харківському державному університеті харчування та торгівлі базується на концепції «трикутника знань», яка базується на поєднанні освітнього процесу, наукових досліджень і вирішенні актуальних проблем галузі в цілому і окремого підприємства зокрема.

Слід відмітити, що мова йде ні про зміну існуючого змісту освіти, а про зсув акцентів в оцінці значущості тих чи інших його результатів. Для цього удосконалюються формати проведення занять, зокрема проведення практичних занять на підприємствах, запроваджуються інноваційні технології навчання, консультування та самостійної роботи студентів, залучення провідних фахівців підприємств-партнерів для участі в коригуванні змісту освітніх програм та програм освітньої підготовки фахівців.

Підготовка, що полягає в отриманні якісних результатів навчання, виконання курсових проектів та кваліфікаційних робіт з урахуванням вирішення актуальних проблем галузі, дозволяє студентам не тільки більш глибоко осягти тонкості професії, але й внести свій особистий вклад у створення нових технологій. При цьому важливим є подолання змістовної ізольованості дисциплін та забезпечення ціннісно-компетентнісного підходу до організації освітнього процесу; тематика кожної кваліфікаційної роботи повинна відповідати профілю майбутньої професійної діяльності та вимогам державного стандарту вищої освіти зі спеціальності.